

OBRAĆANJE U POVODU MEVLUDI-ŠERIFA

Veleposlanik I. R. Iran Nj. E. Mohsen Sharif Khodaei

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Poslanikov Mevlud (Sedmica islamskog jedinstva)

Svim poštovanim sestrama i cijenjenoj braći, uvažanim prisutnima, čestitam godišnjicu rođenja, odnosno mevlud, časnog Poslanika, hazreti Pečata poslanstva, Muhammeda bin Abdullaha (s.a.w.s.), i Sedmicu islamskoga jedinstva. U povijesnoj literaturi, životopisima i sačuvanim govorima nailazimo na brojne razlike i isto tako razmimoilaženja oko tačnog datuma rođenja časnog Poslanika (s.a.w.s.). Dok jedni smatraju da je Poslanik rođen 17. rebi' al evvela, drugi smatraju da se ovo časno rođenje dogodilo 12. rebi' al evvela, ima i onih koji pišu da je po srijedi 8. i 10. dan istoga mjeseca ili nekog drugog mjeseca po lunarnom kalendaru. Međutim, ono što je poznato jeste da je Poslanik rođen u mjesecu rabi'u u Godini slona; iste godine kada je Abraha Ašram s vojskom koju su pratila dva ili tri ratu poučena slona krenuo na Mekku s namjerom da je poruši. Veliki povjesničari islama svjedoče da su se u svijetu, na dan rođenja časnog Poslanika (s.a.w.s.), zbila tri velika događaja: Idoli u Ka'bi su se porušili, vatra u zoroastrijanskom vatreniku u Parsu se ugasila i kupola na Kesrinom dvoru se prolomila.

Ovi događaji, osim o duhovnom aspektu i vezi ovog časnog novorođenčeta sa Uzvišenim Bogom, nagovijestili su veliki događaj i jedan veliki društveni pokret u povijesti ljudskog roda koji će nekoliko desetljeća kasnije biti pokrenut blagorodnošću tog novorođenčeta.

Idoli i hramovi idola simboliziraju umove i kulture ljudi čiji je nivo razmišljanja i promišljanja, a samim tim i života, pogleda i životnog stajališta, na izrazito niskom. Nivou. Sukladno ovom pojašnjenju, razumijevamo da rušenje idola simbolizira unapređenje te ograničene misli i kulture u racionalno promatranje i kulturu u kojoj čovjek biva oslobođen od robovanja bilo kome osim Bogu Uzvišenom, u kojoj ne poginje glavu ni pred kim osim pred Stvoriteljem prirode i postojanja, i u kojoj u čovjeku cvjetaju i razvijaju se Bogom dani talenti i sposobnosti.

Gašenje vatrenika u Parsu uprizorava krivotvorenje u religiji; religiji koja je trebala biti duh društvene zajednice i inicijativna snaga ljudskoga društva koja je čovjeka trebala voditi ka veličanstvenoj gnostičkoj, filozofijskoj, kulturnoj i socijalnoj kreativnosti. Dolazak islama je označio dolazak istinske religije bez krivotvorina.

U trenutku rođenja, odnosno mevluda, časnog Poslanika islama (s.a.w.s.) kupola na poznatom Kesrinom dvoru je napukla i prolomila se, a to napuknuće simbolizira najavu vremena u kojem će, blagorodnošću islama, društvena uređenja utemeljena na sili silnika biti zamijenjena uređenjima u kojim će glavnu riječ imati narod, vrle i bogobojazne osobe.

Nije prošlo mnogo, a sve ono što je simbolima najavljeno u trenutku rođenja poslednjeg Božijeg poslanika doživjelo je čas svoga obistinjenja i rezerviralo si mjesto u povijesti. Nedugo nakon početka Pejgamberovog poslanstva, nukleus jedinstvenog i ujedinjenog društva postavljen je u malom gradu koji se tada zvao Jesrib, a koji se danas zove Medinet al Nebiyy (Poslanikov grad). Ovaj grad je postepeno prerastao u sjedište modernog islamskog urbanog uređenja i čovjekogradnje kojoj teži islam. U tom gradu su, umjesto plemenskih sukoba, nemorala, kriminala i nesuglasica, vladale vrline i bogobojaznost, a iz nutrine brutalnog neznanja (džahiliyyet) pojavili su se ljudi koji su odgojeni tako da i danas važe za uzore cjelokupnom čovječanstvu.

Kako je Pejgamber naukovao i odgajao, vidjeti ćemo iz nekoliko ajeta i hadisa:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali. Najugledniji kod Allaha je onaj koji ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa.

(Al Hudžurat, 13.)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Vjernici su samo braća, zato pomirite vaša dva brata i bojte se Allaha, da bi vam se milost ukazala.

(Hudžurat, 10.)

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

Allahovog užeta se čvrsto držite i ne razjedinjujte se.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allaha vjerujete.

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

“Ova vaša vjera – jedina je prava vjera...”

(Mu'minun, 52.)

(Iz ovog ajeta razumijevamo i to da je islamski ummet jedinstven i u vjerovanju i u vjerskim i moralnim vrijednostima.)

زين سبب با يكدیگر پیوسته ایم
کهنه را آتش زد و نو آفرید

دل به محبوب حجازی بسته ایم
مستی او تا به خون ما دوید

*Srce za voljenog iz Hidžaza svezasmo
Zanos njime do krvce nam dohita,*

*zbog toga se međusobno povezasmo,
Staro spali i mjesto njegov' novo rascvjeta!*

Šta Voljeni iz Hidžaza reče pa ga zavolismo i srce mu poklonismo?

قولوا لا اله الا الله تفلحوا

“Recite: Nema drugog boga osim Allaha pa da prosvijetljeni budete.”

“Božiji sam poslanik kojemu se spušta Njegov govor kao Objava.”

امن بالیوم الاخر

“Vjerujte u Sudnji dan.”

دل رسیده ما را انیس و مونس شد
معزه مسئله آموز صد مدرس شد
که علم بی خبر افتاد و عقل بی حس شد

ستاره ای بدرخشید و ماه مجلس شد
نگار من که به مکتب نرفته و خط ننوشت
کرشمه تو شرابی به عاشان پیمود

*Sjajna zvijezda snažno sinu, pa obasja svu skupinu,
Moje srce izmučeno primi je za drugu vjernu,
Ne pohada moj Ljepotan niti školu niti pismo,
Profesora sto pronade nauk u nauku njegovu,
Ti pogledom svojim, Dragi, zaljubljene vodiš vinu,
Znanost ostade bez riječi, razum stade pred istinu.*

(Hafizov Divan)

Poslanik koji ne znade ni čitati ni pisati, Izaslanik koji prema svjedočenju povijesti i Kur'ana bijaše čovjek koji ne kroči niti u jednu osim Božije škole i ni od koga ništa osim od Boga ne nauči. On je cvijet u čiji odgoj se ne uplete niti jedna ruka osim ruke Vlasnika postojanja. On, iako nikada nije drugovao s perom, papirom, tintom, čitanjem i pisanjem, čovječanstvu je prenio prvu nebesku poruku Kur'ana „Čitaj!“, perom se zakleo i, odmah po dolasku u Medinu, pokrenuo najbrilijantniji pokret pera koji je svijet ikada vidio. Iako nikada nije učio pred nekim ovosvjetočnim učiteljem, postao je učitelj čovječanstva i potaknuo osnivanje mnogih znanstvenih centara i univerziteta. Zabilježeno je da je Poslanik činio mnoge nadnaravnosti, mu'džize, ali najveća mu'džiza kojom je Uzvišeni darivao svog posljednjeg poslanika svjetovima jeste mu'džiza knjige i pisanja; govora, misli, ideja, duhovne hrane i nauk koji je oslobodio brojne ljude, narode i nacije zatočene u okovima i kandžama ega, nepravde, tiranije i autokratije.

نقشه های پاپ و کاهن را شکست
این کتابی نیست ، چیز دیگر است
جان چرا دیگر شود جهان دیگر شود
زنده و پاینده و گویاست این

نقش قرآن چونکه بر عالم نشست
فاش گویم آنچه در دل مفرم است
چونکه در جان رفت ، جان دیگر شود
همچو حق پیدا و پنهان است این

*Pošto slika Kur'ana u ovaj svijet se useli,
Slike papa i rabina iz njega tad iseli,
Otvoreno zborim o onom što je u srcu,
Ovo knjiga nije, to je više, jer veseli,
Pošto u dušu uđe, duša se preporodi,
Kada duša bolja biva, bolji je svijet cijeli,
Poput istine, pojavljuje se i nestaje,
Živa i stamena i rječita je, to ti srce veli!*

Da, Božija milost je tako htjela da ova duhovna Knjiga bude spuštена robu od robova Božijih koji je bio i siročе, i siromah, i pastir i čovjek iz pustinje koji niti je išao u mekteb niti u školu.

ذالك فضل الله يوتيئه من يشا والله ذو الفضل العظيم

To je Allahova milost koju On daje onome kome hoće – a u Allaha je milost velika.

(Džuma, 4.)